

dragostea învinge totul?

Sunt un mare fan al acestui concept. Dragostea învinge totul! Ce frumos sună... și totuși ce ambiguu! Este ușor de observat că de multe ori termenul de "dragoste" duce cu gândul la dragostea între cupluri. Însă, din ce am văzut până acum, dragostea merge împărțită în mai multe categorii, după cum urmează:

1. Dragostea în familie

Nu sunt încă părinte, dar sunt suficient de matur încât să înțeleg că în ciuda unor posibile neînțelegeri sau certuri familiale, cei mai multi dintre noi își iubesc cu adevărat membrii familiei.

Trebuie să ocrotim ceea ce avem, se ne ținem familia cât mai aproape și să nu uităm cine suntem și cine ne iubește cu adevărat. Bineînțeles, aici includem și dragostea pentru copii, nu doar părinți, frați sau surori. Consider că, exceptând poate unele întâmplări cu adevărat negative, putem fi cu toții de acord că dragostea în familie învinge mereu.

2. Dragostea între semenii

Aici e bubă mare. Biblia ne împingem să gândim că trebuie să ne iubim semenii, dușmanii, să întoarcem obrazul când suntem pocniți în față. Nu voi intra în discuții despre biblie, adică nu în acest articol, însă s-a propagat mult ideea de a ne iubi semenii. Eu cred într-o lume mai bună, cred în „for a better world”, dar știu că există și oameni în lume care efectiv nu merită dragostea mea. Să luăm alt caz, acela când ne bombardau germanii în al doilea război mondial. Oare trebuia să îi iubim atunci? Dacă bunicii noștri, care au luptat în război, s-ar fi dus pe front cu multe coroane de flori și multă dragoste, ar fi ajutat?

Unii oamenii susțin o ideologie prin care trebuie să învingi răul prin forța binelui. Această abordare mi se pare ruginită și evident inefficientă. Nu poți învinge mereu răul prin bine, nu poți învinge mereu răul prin alt rău, dar ai mari șanse să învingi răul prin FORTĂ. Da, asta este! Dacă el este mai mare și vrea să îți ia viața, tu rămâi om bun dar folosești forța pentru a-l învinge. Este înțeles greșit faptul că dacă te folosești de violență ești rău. Un om bun care învinge dragonul, o face prin forță fizică, nu doar prin dragoste și îndemnuri pozitive.

3. Dragostea în cupluri

Aici este de fapt locul unde vroiam să ajung. Deși am mai pomenit de această idee, consider util să aprofundez subiectul acum. Mereu m-a fascinat ideea prin care, într-o relație cei doi vor fi mereu salvați de orice problemă, datorită dragostei existente. Dar în timp am observat că, deși dragostea este extrem de importantă, extrem minunată, totuși... este oare tot ce trebuie pentru o relație de succes?

Dragostea între doi oameni nepotriviți este ca și cum ai lua un câine și o pisică și i-ai pune într-un ring pe amândoi. Compatibilitatea între iubiți este probabil cel mai mare ingredient necesar unei relații de succes iar termenul de compatibilitate poate fi împărțit în: comunicare, valori morale, atracție fizică, respect, caractere complementare. Bineînțeles, compatibilitate fără dragoste iar nu dă la socoteală și unii oameni zic că dragostea dispare după o anumită perioadă sau vârstă. Strict în ceea ce mă privește, resping vehement aceasta teorie, știind că la mine dragostea se amplifică în timp.

4. Dragoste între prieteni

Aici poate suna greșit, dar nu trebuie. O prietenie între oameni poate dura o viață întreagă. Este păcat de faptul că unii oameni se ceartă și rămân supărați ani la rând sau poate chiar tot restul vieții. Consider că prietenii adevărați, deși se mai ceartă uneori, vor trece ÎNTOTDEAUNA cu cu brio peste

orice obstacol. Cea mai mare avere, pe lângă sănătate și familie, o constituie prietenii. Iubesc din suflet fiecare prieten pe care îl am, din gașca relativ restrânsă, deși de multe ori mă comport bizar sau poate rece.

5. Dragostea de viață

Aici da, super! Pasiunea pentru viață, pentru a realiza planuri, a sta cu prietenii, a te bucura și a suferi, frumusețea unei zile de primăvară când ascuți vântul cum bate printre frunze. Da da da da! Dragostea de viață, cel puțin pentru mine, va învinge mereu! Din păcate, prins de cotidian, uneori uit ce favor imens mi s-a făcut atunci când mi s-a acordat o vacanță pe planeta Pământ. Dacă ar fi să dau un singur sfat copilului meu (din viitor), care să cumuleze totul despre viață, i-as spune: trăiește, bucură-te de orice lucru, indiferent de simplitatea lui, nu te speria de suferință sau eșec, înfruntă-ți temerile și niciodată să nu renunți! Hai să trăim cât mai frumos, nu doar să existăm...

6. Dragostea de sine

He he, sună narcisist, dar nu-i cazul. Este vorba de încredere de sine, comoditate în propria piele, acceptarea defectelor și decizia de a lucra la ele. Dacă acum mi s-ar da posibilitatea să schimb ceva la mine de la naștere, as zice pas. Defectele pe care le am, abundente cum sunt, mă definesc foarte bine, mă fac unic, îmi dau temă pentru acasă și mă fac să mă iubesc și să mă accept exact așa cum sunt. Pentru a primi dragoste de la alții, nu trebuie să îi iubești tu pe ei mai întâi. Este greșit acest concept. Pentru a fi iubit, trebuie mai întâi să te iubești, apoi să iubești pe alții și abia apoi vei fi iubit. Din acest motiv, ideologia dragostei necondiționate nu poate sta în picioare pe termen lung.

De la tine pleacă totul. Dacă vrei să faci o schimbare în lume, dacă vrei să ajuți, să contribui cu ceva, atunci începe cu tine. Iubește-te pe tine, acceptă totul de la tine, „be all you can be” și implicit vei schimba lumea în bine! Poate îmi vei da și o mână de ajutor cu ocazia asta. Te iubesc!

Tu ce părere ai?